

РЕШЕНИЕ

№ 19570

гр. София, 09.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 03.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **4517** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.87 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на А. А. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С. срещу Решение №2434 от 11.03.2025г. на Председателя на ДАБ, с което е отказано да му се предостави бежански статут и хуманитарен статут.

По изложените в жалбата съображения –се моли същата да бъде уважена. На първо място се релевират процесуални нарушения на чл.35 и чл.36 от АПК. Сочи се, не е изяснена фактическата обстановка, както и няма задълбочен анализ на конкретните обстоятелства. Визира се, че по отношение на кандидата има тежки посегателства, които не се дължат на държавата, а на органи, на които последната не може да противодейства. Първоначално се сочи, че решението е в цялост незаконосъобразно като впоследствие се визира, че същото е такова в частта за хуманитарен статут. С оглед това, че се оспорва решението в цялост и се иска отново и с петитума отново неговата отмяна в цялост- съдът е сезиран с изцяло оспорване на акта.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и заедно с адв.Ж. поддържа своята жалба. По молба на същата чрез преводача е повторил бежанската си история, изразяваща се в това, че с брат му са били на сватба, където последният се е напил и е убил трима, поради което роднините им ги преследват.

Ответната страна, чрез юрк. Х. оспорва жалбата и моли същата като неоснователна да се отхвърли.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЕ ЗАПОЧНА С ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО И СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ НАМЕРИ СЛЕДНОТО:

Жалбата от 25.04.2025г. по отношение на връчване от 17.04.2025г. е в срок, от лице с правен

интерес, доколкото акта го засяга, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

В тази връзка се констатира следното:

Подадена е молба за предоставяне на международна закрила с вх. № ПМЗ-В- 505/14.11.2024г. на РПЦ - [населено място], до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС), от А. (собствено) А. (фамилно) М. (бащино), от мъжки пол, роден на 01.01.2004 г. в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност: арабин, вероизповедание: мюсюлманин, семейно положение: неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Чужденецът заявява, че е напуснал С. за първи път през 2022 г. за Турция, но бил върнат в С. от турските власти. За втори път напуснал страната си по произход на 20.10.2024 г. отново нелегално за Турция, където останал 10-15 дни. През ноември същата година влиза на територията на Република България отново нелегално. Мотивира молбата си за международна закрила с проблеми от семейно-битов характер и икономически причини. Уточнява, че неговото семейство има проблеми, защото брат му бил на сватбата на негов приятел и стрелял във въздуха, следствие на което трима души били убити при този случай, понеже брат му не е стрелял никога с пушка. Допълва, че затова се преместили в [населено място], а преди това живеели в [населено място]. Пояснява, че са искали да платят пари на семейството, но те искали отмъщение. Споделя, че би желал да вземе семейството си със себе си, но нямал финансова възможност. Заявява, че желае да работи и да може да помага на своето семейство. Уточнява, че се страхува да не бъде убит от враговете на своето семейство. Добавя, че майка му и четирима братя са останали да живеят в С.. Посочва, че не иска да се върне в С., защото не е сигурна държава за него и семейството му. Не заявява да е имал проблеми във връзка с раса, религия, етническа принадлежност, политическо мнение и т.н... Потвърждава, че никога не е бил арестуван, съден или осъждан.

Декларира, че не е заплашван лично и никога не му е оказвано физическо и/ли психическо насилие в държавата му на произход.

Въз основа на това –ответникът е приел, че причината за напускане на С. и желанието на кандидата да живее извън С. и общото положение на несигурност в страната. Представените от чужденеца в хода на производството доказателства представляват устно направени от него заявления в проведеното с него интервю. Чуждият гражданин не е представил други относими материални доказателства в подкрепа на твърденията си. В хода на административното производство молителят не обосновава наличието на риск за неговия живот или свобода в държавата му по произход по смисъла на закона и не посочва никакви причини за основателно опасение от преследване.

Направен е извода, че при така установените факти и обстоятелства за А. А. М. не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група и т.н. Подчертано е, че сирийският гражданин е напуснал С., не за да търси международна закрила, а за да търси по-добър стандарт на живот в посока Европа. Реално чуждият гражданин не е посочил никакви основателни опасения от преследване, визирани в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Така в „Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец" на службата на ВКБООН за бежанците е посочено, че кандидатът за статут на бежанец трябва да представи основателни причини, защо лично се опасява от преследване, което молителят в настоящият случай не прави.

Не се установява и срещу молителя да са налице посегателства, чиято системност и мащаб

достигат до границата на преследване. Всичко това в съвкупност потвърждава неоснователност на молбата му за закрила. Твърденията му не съдържат и информация за осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ и риск от бъдещо такова. Дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване също не заявява.

Подчертава се, че чужденецът не заявява наличието на конкретно събитие, поради което е избрал да напусне страната си по произход.

Подчертано е, че съгласно Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. регламентира, че „актове, считани за преследване, по смисъла на чл. 1А от Женевската конвенция: а) трябва да бъдат достатъчно сериозни по своето естество или по повторения си характер, за да представляват тежко нарушение на основните права на човека и по-конкретно на правата, упражняването на които не е възможно да бъде ограничено по какъвто и да било начин по силата на чл. 15, § 2 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи или б) трябва да представляват съвкупност от различни мерки, включително и нарушения на правата на човека, която да бъде достатъчно тежка, за да се засегне индивида по начин сравним с посоченото в буква а)". Липсата на доказани конкретни данни, потвърждаващи твърденията на търсещия закрила обуславят извода, че опасенията му от преследване са неоснователни и конкретно за него не съществува опасност да бъде задържан и репресиран, в случай че се завърне в страната си на произход. Няма основания да се приеме, че от страна на официалните власти или на други организации и/или групировки в С. се предприемат безогледно масови репресии срещу гражданите.

Визирано е, че сирийският гражданин изрично заявява, че той не е бил издирван от лица и организации, и не е получавал призовки или повиквателни по повод евентуална негова служба. В случая не се откриват данни, сочещи, че спрямо него са били предприемани каквито и да е неблагоприятни действия от страна на държавни или недържавни органи.

Чужденецът не обосновава страх от преследване по причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Дори чуждият гражданин да е имал в родината си някакви проблеми, то те не обуславят необходимостта от предоставяне на международна закрила по чл. 8 от ЗУБ. Не са налице и основания за приложение на принципа за бежанец *sur place*. За чуждия гражданин се установяват положителни предпоставки и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл. 8, ал. 7 и 8 от ЗУБ. С оглед на изложеното дотук, искането на чужденеца в частта му за предоставяне на бежански статут следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Заклучението в този случай е, че той е взел решение да напусне страната си по произход заради желанието си да дойде в Република България по изцяло лични причини. Съгласно Глава II, § 62, стр. 24, от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците, мигрантът е лице, което по причини различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и Протокола от 1967 г., доброволно напуска страната си, за да се засели другаде. Той може да прави това от желание за промяна или приклучение или по семейни или други причини от личен характер. Ако върши това по чисто икономически съображения, той е икономически мигрант, а не бежанец.

С оглед изложеното искането в частта за предоставяне на статут на бежанец е прието за неоснователно.

На второ място ответникът е направил извода, че липсват предпоставките за предоставяне и на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Установената фактическа обстановка не дава основание да се приеме, че той е бил принуден да напусне страната си на произход - С. поради

„реална опасност от смъртно наказание или екзекуция" - тежки посегателства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу чуждия гражданин не са били предприети такива действия, нито от официалните власти на С., нито от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Според тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/2007 г., понятията „смъртно наказание", „екзекуция" и „изтезание, нечовешко отнасяне, или наказание", наложени на молителя в страната му на по произход в чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ, обхващат твърдения от подобен характер той не е направил. От изложеното следва извода, че чужденецът не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ.

Изложената фактическа обстановка не дава основания да се приеме, че молителят е бил принуден да отпътува от родината си поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Срещу него не са били предприети такива действия, нито от официалните власти, нито от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Посегателствата, формулирани в чл. 15, б. „в" от Директивата, респективно чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, състоящи се от „тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя", обхващат по-общ риск от посегателства, а не на конкретни актове на насилие, тъй като заплахата е заложена в ситуацията на въоръжен вътрешен или международен конфликт. При разглеждане на основанията за предоставяне на хуманитарен статут по реда на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ следва да се съобрази отново с Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело С-465/2007 г., както и тълкуването на дефинираното понятие за „посегателство" в чл. 15, б. „в" от Директива 2004/83/ЕО относно минималните стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила, изразяващо се в „тежки и лични заплахи срещу живота или личността" на молителя, обхващащо една по-обща опасност от посегателство като се имат предвид в по-широк план „заплахи срещу живота или личността" на цивилно лице, а не определено насилие. Тези заплахи са присъщи на обща ситуация на „въоръжен вътрешен или международен конфликт".

Направена е и преценка на актуалната обстановка в С. посредством приложената по преписката актуална справка с вх. № МД-02-60/29.01.2025г., изготвена от дирекция „Международна дейност", на ДАБ-МС не се установяват и разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 30 януари 2014 г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл. 15, б. „в" от директива 2004/83/ЕО, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Според тълкувателното решение от 17 февруари 2009 г., наличието на подобна заплаха по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самият факт на пребиваване, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи.

Също от справка с вх. № МД-02-60/29.01.2025 г. е видно, че на 27 ноември 2024 г. първоначално бунтовниците превземат А. (Х.), втория по големина град в страната, на 5 декември пада [населено място], а дв дни по-късно е превзет и третият по големина град в С., Х.. На 8 декември 2024 г. бунтовниците, водени от HTS, навлизат в Д., а същия ден президентът Б. А. напуска страната. Представители на бившия сирийски режим продължават да се помиряват и да уреждат статута си с временното правителство на страната. Военен персонал на бившия режим, лица, призовани за задължителна служба, се явяват в центрове за уреждане на статута в голяма численост в дните, откакто "Х. Т. ал Ш." обявява обща амнистия. На 21 декември 2024 г.

Сирийският вестник A/ Watan съобщава, че най-малко 34 000 бивши членове на режима на А. са подали заявления за уреждане на статута си в центровете в осем провинции, като най-малко 20 000 от тези кандидати произхождат от "крепостите" на бившия режим в провинциите Л. и Т.. На 19 декември 2024 г. генералният секретар на ООН А. Г. говори пред репортери, потвърждавайки ангажимента на ООН да подкрепя С. през предстоящия преходен период. При служебното правителство политическият процес трябва да следва принципите, изложени в резолюция 2254 на Съвета за сигурност, която предоставя пътна карта за този преход и призовава за прекратяване на конфликта, установяване на несектантско управление и свободни и честни избори, които да се проведат в рамките на 18 месеца. "Всички общности трябва да бъдат напълно интегрирани в новата С.", казва г-н Г.. Специалният пратеник на ООН за С., г-н Г. П., посещава Д. за среща с лидерите на фракциите в С., включително "Х. Т. ал Ш." (HTS), където отбелязва, че има "много надежда сред цивилните за началото на нова С.. Нова С., която в съответствие с резолюция 2254 на Съвета за сигурност ще приеме нова конституция, която ще гарантира, че има социален договор, нов социален договор за всички сирийци", допълва г-н П.. Хуманитарната реакция в С. също ще се адаптира в хода на все още бързо променящите се условия в резултат на смяната на режима. ООН и нейните партньори започват възстановяването на някои ключови съоръжения, като болници и пътища, в по-стабилните райони, а като цяло над 16 милиона души се нуждаят от хуманитарна подкрепа. Дори когато хуманитарните участници отговарят на неотложните потребности, възникват проблеми, които поставят предизвикателства пред дългосрочната стабилност. Според ООН, от 27 ноември 2024 г. насам над 1,3 милиона души в С. са получили хранителна помощ, но въпреки това бързата девалвация на сирийската валута оказва влияние върху наличието на храна.

Посочено е, че според ВКБООН, в периода 8 - 29 декември 2024 г. 58 400 души са се завърнали в С. (основно от Л., Й. и Турция). От началото на 2024 г. (до 29 декември 2024 г.) приблизително 419 200 сирийски бежанци са се завърнали в страната, повечето от тях в Р. (25%), А. (Х.) (20%) и Д. (20%).

В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 2 януари 2025 г. се посочва, че според оценки на Комисариата, от 8 декември 2024 г. насам 115 000 сирийци са се завърнали обратно в С.. Тези данни се основават на публични изявления на приемащите страни, контакти с имиграционните служби от вътрешността на С., както и на граничен мониторинг, извършван от ВКБООН и партньорски организации. По отношение на официалните изявления, на 30 декември 2024 г. Турция съобщава, че 35 114 сирийци са се завърнали доброволно от 8 декември 2024 г. насам.

Маркирано е, че правителството на Й. също съобщава, че повече от 22 000 сирийци са влезли в С. през Й., 3100 от които са регистрирани бежанци. Към 27 декември 2024 г. 664 000 души остават новоразселени в С. от началото на декември, 75% от които жени и деца. Същевременно, около 486 000 вътрешно разселени лица вече са се завърнали в районите си на произход.

На 7 януари 2025 г. международните полети от летището в Д. са възобновени за първи път след падането на режима на Б. А., съобщава електронното издание на британския вестник The Guardian. Възобновяването включва първия директен полет от катарската столица Доха от 13 години насам, който е посрещнат в празнична атмосфера в залата за пристигащи пътници. Катар, силен противник на А., прекратява полетите до С. преди 13 години след началото на въстанието срещу управлението на А.. Според местни хора повторното отваряне на летището се счита за нещо повече от пътуване, а при пристигането на терминалите при новото правителство пътниците вече не се

чувстват като под наблюдение и персоналът отказва да взема подкупи. В момента две сирийски авиокомпании извършват редовни полети до О. арабски емирства, а служителите на едната, *Cham Wings*, заявяват, че подновяват полетите до Б., А. и К.. В заключение, очаква се турските и други международни авиокомпании да подновят директните полети до Д..

След идването си а власт новото ръководство на С. се ангажира да защитава правата на малцинствата. В началото на януари 2025 г. Министерството на образованието на преходното правителство обявява нова учебна програма за всички възрастови групи, която отразява по силно ислямската гледна точка и премахва всички препратки към ерата на А. от всички учебни дисциплини.

На 7 януари 2025 г. първият международен полет след падането на режима на Б. А. се приземява на международното летище в Д..

Ответинкът е приел, че от информацията в горепосочените справки не може да се направи обоснован извод, че в момента е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на цялата страна, по смисъла заложен в международното право, при който безогледното насилие в страната достига до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че молителят поради самият факт на пребиваване, е изложен на реална опасност да претърпи лични заплахи.

Констатирано е, че въпреки оценяването на положението в някой части на страната да е несигурно и напрегнато, не следва насилието във всички части на държавата да се определя като безогледно.

От наличната информация се установява, че не е налице вътрешен въоръжен конфликт на територията на цялата страна. В тази връзка не се открива наличието на предпоставки, които биха попречили на чуждия гражданин да се завърне в страната си по произход и да продължи живота си там. Съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 на решението на съда в Л., в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила. Предвид оценяването, че в конкретния случай няма добре обоснован страх от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в С. следва да е изключително, каквото видно от цитираната информация за обстановката там то не е.

Посочено е, че според заявленията на кандидата, в селото на молителя се намират членове на семейството му, като по думите му причината той да напусне района и страната, е мотивирана основно от проблеми от финансов характер и трудно преживяване. Ако действително близките на чуждия гражданин, в страната им по произход и по специално в същото населено място, едва ли има риск за живота му.

Констатирано е, че за кандидата се установяват положителни предпоставки и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл. 9, ал. 4 и 5 от ЗУБ, поради което искането и в частта за предоставяне на хуманитарен статут е прието за неоснователно.

С оглед изложеното изцяло е отхвърлена молбата за закрила.

В СЪДЕБНОТО производството е представена нова актуална справка от ответника от 21.05.2025г на л.70.

От ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Ответникът по чл.75 от ЗУБ е компетентен орган да се произнесе по молбата за закрила, поради което е постановил валиден индивидуален административен акт.

В производството не са допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива. С кандидата е проведено интервю /л.28/ на разбираем за него език. Не се споделя довода в жалбата, че бежанската история е разгледана формално, поради което фактите не са изяснени и е нарушен чл.35 и чл.36 от АПК. Видно от същата, потвърдена и от изявлението на лицето в съдебно заседание- причината да напусне С. е това, че брат му е извършил престъпление. След като се е напил на сватба, е убил трима души. Преследването по отношение на извършителя не е от страна на властите, а от роднините на убитите, ако се даде вяра на твърденията на кандидата. Следователно касае се за криминално-битов конфликт от преди 2022г. като няма и данни за преследване от страна на другото семейство точно на жалбоподателя, които има и други братя, останали в С.. Следва да се има предвид, че лицето е посочило, че има 4 ма братя и иска да работи и да ги издържа.

Гореизложените доводи по същество водят до извода за неоснователност на жалбата. Обстоятелствата правилно са преценени като такива, сред които липсва основанията както за закрила по чл.8, така и по чл.9 от ЗУБ. Видно от споделеното –няма конкретна причина за напускане на страната по произход – основание за закрила. Водещ е мотива на лицето, че търси сигурна държава, където да работи, но както правилно е отразено в страната е останало семейството му. Не се твърди да има преследване по причина на раса, религия, националност и т.н. Правилно е констатирано, че по отношение на лицето не е установено да е упражнявано каквото и да е насилие, не е бил задържан, призоваван, съден. Няма и риск от бъдещо преследване на посочените по-горе основания, фиксирани в чл.8 от ЗУБ, поради което обосновано е отказано предоставянето на бежански статут.

Касателно изводите за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут – съдът също ги споделя, тъй като те са подробно изложени в оспореното решение. Няма реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, нечовешко отношение и т.н. Дори да има притеснения във връзка с мъст от страна на пострадалите семейства –не е посочено защо не е отишло в друг град или район. Следва да се има предвид, че дори и на посочената база да е застрашен кандидата, то колкото повече причините са лични, толкова повече се изключва

вероятността за безогледно насилие, съгласно насоките в практиката на СЕС / в т.39 от решението на съда в Л. от 17.02.2009г. по дело С-465/2007 вкл./. Обосновано е маркирано, че все още има ситуация на несигурност, но не може да се твърди, че в страната по произход има безогледно насилие следствие от вътрешен въоръжен конфликт. Визирано е, че тенденциите за развитие са по-скоро положителни.

В тази връзка съдът следва да обсъди последната справка – от 21.05.2025г., но преди това на същия му е служебно известна справка от 19.05.2025г. видно от която от 18.02.2025г. е взето решение с участието на Сирийските демократични сили /ръководени от кюрдите/ и сирийския демократичен съвет, както и правителството за интегриране на военни сили в гражданските институции с цел мирно интегриране вкл. улесняване на завръщането на сирийските арабски бежанци и предлагането им на подходящи условия за живот. Сочи се, че новите управляващи са подложени на натиск от З. да формират правителство с участие на различни етнически и религиозни общности. Считано към 08.05.2025г. по данни на ВКБООН около 481 730 сирийци са преминали обратно в С. от съдебни държави, също над 1 190 000има вътрешно разселени. Направен е извода, че това нещо е показател, че самите сирийци вярват в подобрението на ситуацията. От друга страна хуманитарните мисии продължават с цел подпомагане на населението вкл.и насока предоставяне на психологическа помощ. Посочено е изявлението на Президента на САЩ, че ще отпадат санкциите срещу С., за да може страната да продължи развитието си.

Следователно от последната справка не може да се направи извода, че положението в страната е такова, че живота на лицето е застрашен или здравето му. Съобразени са проблемите и са начертани пътища за преодоляването им. Полагат се усилия от правителството в тази насока. Следва да се подчертае, че на съда от депозираната справка по адм. дело №1122/25 му е служебно известно, че временният президент от м.март е направил изявление, че обещава да потърси отговорност на всеки замесен в нараняване на цивилни. Също на 02 март 2025г. сирийското президентство прави изявление, че формира седемчленен комитет за изготвяне на конституционна харта. Видно е, че има стремеж към възстановяване на институциите след падането на режима. Целта е да се подготви правната рамка.

Също така, видно от справката от м.02.2025г. /служебно известна на съда от дело №12929/24г., по което е докладчик/, има данни за несигурна обстановка, тъй като 60 въоръжени групи включително ИД представляват постоянна заплаха за териториалната цялост на С. и за сложна хуманитарната ситуация, но както се подчерта от последната справка – са начертани насоки за интеграция на отделните общности и намаляване на насилието. Не може да се направи извода, че има вътрешен въоръжен конфликт и безогледно насилие, при което самото присъствие на лицето би застрашило неговия живот и цялост.

Съдът е наясно и със становището от м.01.2025г. на ВКБООН /също служебно

известно/, че липсват достатъчно сигурни източници, за да се направи извода за реалната ситуация в страната по произход, но не споделя препоръката да се уважават молбите за закрила, тъй като се касае за динамични процеси, което е видно и последната справка. Наличието на основания към кандидата следва да бъде конкретно установено, за да получи закрила. Самият факт, че семейството на кандидата продължава да е на място, от където лицето си е тръгнало и по специално останалите му братя, които също могат да бъдат притеснявани, поради инцидента на сватбата - води до извода, че обстановката не се характеризира с безогледно насилие.

Във връзка с гореизложеното е последната справка от 21.05.2025г. на л.70- която е конкретно за Х.. Видно е, че към м.03 голяма част от територията е под контрола на Сирийските демократични сили. От друга страна САЩ още от декември укрепват своите бази в района с цел предотвратяване на конфликти и налагане на мир. Отчетено е, че има нападения на ИД- атаки срещу официалната власт и военни- 229 инцидента вкл. и засягане на цивилни.

Въз основа на гореизложеното отново следва да се обобщи, че причината да напусне страната - не се държи на внезапно и инцидентно събитие напр. преследван е на конкретна дата, хванат, бит и т.н., а на фактори с дълготрайно влияние. Няма причина, свързана с това, че е заплашено от мобилизиране. Правилно е отчетено, че в тази насока липсват каквито и да е данни. Отделно след падането на режима на А., ответникът е маркирал, че обстановката е променена. Дори и евентуално да съществува възможност чужденецът да бъде призован за военна служба, съгласно Глава V, § 167-168 от Наръчника по процедури и -критерии за определяне на статут на бежанец на ВКБООН, *„в страни, където военната служба е задължителна, неизпълнението на това задължение често е наказуемо по закон. Наказанието в различните страни е различно и обикновено не се счита за преследване. лице, което е дезертирало или избягало от военна служба просто поради неприязън към военната служба или от страх от сражения, не е бежанец“*.

Всичко изложено обосновава правилната констатацията на ответника, че не се касае за бежанец, а за мигрант.

На последно място трябва да се подчертае, че е трайна практиката на ВАС е да не се уважават молбите именно, защото в С. няма нито въоръжен конфликт, нито безогледно насилие, а лицата търсещи закрила по-скоро са икономически мигранти. /адм.дело №4432/25г. Io на ВАС/ Също така –в този смисъл е решение №5451 от 27.05.2025г. по адм.дело №3838/2025г. на ВАС Io., в което конкретно е визирано, че представените справка са по-актуални от становището на ВКБООН от м.12.2024г. , то които е видно, че много сирийци се завръщат в страната си, има широка мрежа от услуги, заявки на властта за отговорност при насилие над цивилни лица и т.н..

С оглед изложеното жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Водим Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на А. А. М. , ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С. срещу Решение №2434 от 11.03.2025г. на Председателя на ДАБ, с което е отказано да му се предостави бежански статут и хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва с касационна жалба до ВАС, депозирана чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му. Преписи на страните.

Съдия:

Съдия: